

Գաղթարեւրեքին 1400 պարկ խաֆէ
լարթուս մէջ հասնելով 400 պարկ
ծախուեցաւ. 100 օխան 12.80—14.80
օամ. ոսկիի. Շարթուս մէջ 4200 պարկ
լարթու հասնելով ծախուեցաւ 112—115
դրացի ըստ մարքային: Ռուսիայէն չեն
դուր:

Ռանկոնի բրինձ չի գար, որմէ 200
սառի ծախսուեալ 102 սորսի: 500 և

մեր ո՛ր յեանեալ դպրոցն իսկ այցելեալ
աւագոյ, սիսի տեանէս շատ մը ըսնէ:

վայրկեան մաքուր օդ շնչին կամ ազատ
ուստուստեն լայն աշխարհին մէջ:

զրօսանայ, հասկցուած է թէ առող
հոգւոյ համար առողջ մարմին պէտք է

Ճշմարիտ մանկավարժներն՝ իրենք
աւտոբէ աստղաստեղն խաղող, իրենք

քին համեմատ հարկ է փոխել, իրենք
պէտք է վարեն խաղերն, յաճախ մաս-

խաղացողներու վրայ, թոյլ չտալով որ
չափազանցութեամբ զեղծանին անոնք,
իսկ իսպի տեղոյ թեան համար իս

դեցուժիւն ունեցող մարդոց մտքեր, որ
չեն հասարակի խառն մո հոգեդանհան

Իսկ այն բազմաթիւ ծնողները՝ որ

նակը, այլ կը շահին զայն. զի ինչպէս
ուղեւոր մը որ ճանապարհորդութեան

կը վարէ իւր ճանապարհն, այսպէս և
մանուկներ դառնալով խաղատեղիէն,

Ուստի նորակազմ դպրոցներուն հա-

տրամադրութիւնները, թէ անոնցմէ
ո՞րն է հեղը, ո՞րն է վեհանձը, որպէս զի

—♦♦♦♦♦—

ԱՐԱՎԵԼ

ՈՒՂՆԵՆՈՐԻ ՄԵՐ

—Ներքեցէ, պարոն, բայց ի՞նչ էր այն թիւերդ։
—Այդ մասին ոչինչ գիտեմ, պատահականեց ճանաչողորդը։ Կրտսի թիւ պաշտակաւորն յամենայն պատահած լինելով այդ թիւերը ծայրին, բուն հոգին բնականաւոր կ'առնէր ինքնուրուի չոր տերեւներու խորանարդ թափումին վերաբերած մէջ, որոց ծայրին անշաղկապ բազմաթիւ տարբերութիւններ կ'ընկերակցէին իրարման արձագանքի կերպարանները կառնուած վանդի գիտած են յաճախ որ այդ երեւոյթը առաջ կուգայ քոսացեալն ու միանգամայն մաշակաւոր իման կարծի տունները բուն ժողովրդին մէջ։ Ուստի այդ թիւերը ոչ այլ ինչ էր բայց թիւ հնչանք մը կրկնութիւնը (տիւրա)։
«Այլ սակայն շատ ուշ հասկացայ այս բանը»։
«Այն նաեւ իմ երկրորդ յուզումս»։

«Անցեալ ձմեռ էր, Փրանսայի Հիսթորիայի արեւելեան կողմն անտառի մը մէջ էի երկրորդ այնքան միջազանց էր որ գիւղերն երկու ժամ առաջ հասաւ։ Գիւղացի առաւելորդ մը ունէի՝ որ ճիշդ քովէս կը բաշէր նեղահն ճանապարհի մը մէջ եղեւնեայ կամարի մը տակէն, որ սաստիկաշունչ հովը կուտար։ Տերեւներուն մէջէն կը նշմարէի երկրից վրայ թափալայայած ամպեր որք կարծես խոյս կուտային արհաւիրքէ մը։ Անբող մտաւորը բուն ցամաքաւորի մը սաստիկութեան ներքեւ կը հնչեծէր եւ անորոց ցուրտը կը տառապեցնէր զիս հակառակ իմ արագ թափալտիս եւ հաստ հագուստներուն։

«Մենք պիտի ճաշէինք եւ գիւղերը պիտի անցնէինք անտառապարհի մը քով՝ որուն տունը հեռու էր մենէ։ Որսորդութեան համար կրկնայի չուն։

«Ուրեկից երբեքն աչքեր վեր կը բարձրացնէր եւ կ'ըլէր, «Տիտի» որ քիչ յետոյ խոսեցաւ ինձ այն անձերուն նկատմամբ որոց տունը կը գիւղէինք։ Անտառային երկու տարի առաջ սպաննած էր զաւոր-ըրտակ մը եւ այն ժամանակէն ի վեր անոր տխուր յիշատակէն չարտանով, տխրազ-ընցի երեւոյթ մը ունէր։ Անոր ամուսնացեալ երկու որդիներն իւր հետ կ'աղբէին։

«Մի թիւն էր գիւղերը, ոչինչ կը տեսնէի շուրջ եւ ոտաթիտ ծառերու շնորհիւ տաքով անտառը կը զորոգնէր։ Զուտ այսպէս լայն մը նշմարեցի եւ ան ուղիղից դուռ մը կը բարձրէր, կանայի տուր ծայրին պատախանային եւ յետոյ մարդ մը խլը-գիւն ծայրով կարցուց։ «Ո՛վ է ան», ուղիղից ինքզինքը ներկայացուց եւ վայր-կեան մը յետոյ ներս մտանք. ամուսնացեալ տեսարան մը պարզուցեալ մեր աչքին առջեւ։

«Սիւրբակաւոր ծերունի մը, կատար աչքերով, հրացանը ձեռքը խոսհանդիս մէջտեղ կանգնած մեզ կ'սպասէր, մինչդեռ երկու յանդուգն երիտասարդներ կ'ազդուով զինեալ դուռը կը պահպանէին, խառնաշփոթ անկիւնները նշմարելի երկու կիներ ծուրը դրած եւ իրենց դէմքը պատին դարձուցած։

«Այն բան պարզուցեալ։ Մերունի դէմքը իւր տեղը դրած եւ հրամայեց որ իմ տեսնալ պատրաստեմ եւ յետոյ, որովհետեւ կանայք լայն չէին վառել, յանկարծ ըսաւ ինձ։

«Կը տեսնէք, պարոն, այս գիւղը ճիշդ երկու տարի եղաւ այն օրէն ի վեր յորում անձ մը անցեալ ձմեռ, գողերու ձեռքն ինկաւ, իբրեւ յանցարոր։

«Անկրկնայի մէջ կանայի գոտապարտուած եւ ջնջատառի փառնքը նաեւ մը անկրկնայի մը մը նստուած, եւ ինքզինքն կորուսած համարած եմ, եւ ամէն անգամ ընդհուպ ընկիւն որոշած եմ անյողորդ կեանքով։

«Բայց այս չէ յուզումը։

«Անկրկնայի մէջ նախ դրացի զայն։

«Ահա՛նայի ինչ որ պատահեցաւ ինձ յԱրեւելի։

«Ուրախայի հարաւորումն ընդհանրակառուցողներէ կ'անցնէի, հոն է նաեւ խախտիկ ամենեւին անհանգիստ երեւոյթներն մին։ Ժամեթի է ձեռք անցընող ուղիղանոտի երեւոյթ վրայ գտնուած առաջին անգամ տարածութիւնը, արդ, երեւակայեցէք ամբողջ ուղիղանոտ առաջադիւ, նկարեցէք ձեռք մտաց մէջ անուշադր մը մը մը, գեղ-նազդի հարկներէն կ'ազդուած անարժապէրները բարձրաբեր լեռանց նման, բարդ ի բարդ դիզումը անկողն սանձարձակ անկիւններէ եւ պատասխանուն։ Այս կատարի եւ զարդացեալ ծովուն վրայ, հարաւի կողմէ արեգակը կը հնչու ուղղակի իւր անորոց ճանաչողներ։ Անորոցը պէտք է վեր մազցիկ անտառով ու անաղարտ ջրերը կը խառնէ եւ մինչեւ իրենց ծնողներ ընդլը-միւրով առաջին մէջ՝ կը յառաջանան, հե-տըջնալով փոքրիկ ըրկակներ կ'ազդուով։

«Երկու ընկեր էինք, ութ հենեակաբոց կային մեր հետ, նաեւ չորս ուղտ իրենց ուղտաբաններով։ Երկու ջրերով լինէին խոնկեալ եւ ծարաւահիւս չէինք խոսակցել իբրեւն հետ։ Երկուսը մեր անկիւններէն մին անոր աղաղակ մը տակից, եւ ամենայն անգամ անշաղկապ այն անհանգիստ գառաւայ մէջ, ճանաչապարտըները ծա-նալով անցաւ անկողն երեւոյթները մը անհանգիստ։ Մենք քիչ հեռու, տարածաւ ուղղութեան մը մէջ, թմրակ մը կը հնչէր, առաջալից վայրերու այդ խորհրդաւոր թմրակը, կը հնչէր, այո՛, անաղարտ, երբեքն աւելի թմրուած, մերթ աւելի մեղմամբով, լու-նով եւ վերակնով իւր ցնորական հնչիւնը։

«Տեղացիներն եւ զարուսած իբրեւն կը նայէին եւ ան իսկոյն իմ ընկերս, բա-րեւեամբ, գրեթէ իմ արտակից եղբայրս զայր զորեղեան, ձիւն, զուրն ընդ առաջ եւ զայրալիքի։

«Անկողն երկու ժամ մինչեւ ես ի վեր կը շնայեի միջապահէն զայն, այդ անհանգիստ թմրակը կը հնչեցնէր յար իւր միջոյնայի, ընդհատական եւ անխնայի միտունըն եւ այն ատեն զգացի ուղիղանոտ մէջ թափալտ-ընող ճակարտ յուզումը ի տես այն փոքրիցայի դեպքին, առաջ չորս լեռներուն միջեւ, արեւակեղ այդ խորին մէջ, մինչ անհանգիստ արձագանքը երկու հարկեր մըն հեռուաւորութիւնէն կը հասցնէր թմրակին արագ թնդիւնը։

«Ան այդ օրն անցեալ մէջ ինչ էր յուզումը։ Մերք անցած մը եւ զայն դադար-դադարութիւն ունեցայ։

Հրամանատարն ընդմիջեց պատմութիւն իւրը։

Հատ ունաց, առանց տեղէն խորտելու եւ յայնժամ զգացի անհրաժեշտ յուզում մը ներ-սիրիս մտնելու. սակայն ի՞նչ յուզում, միթէ տե՛մ, բայց ճակարտ յուզում էր այն։

«Անշաղկապ կեցած էինք, արձանացեալ եւ ամենայն թիւն արձուկէ խոլակայող, ան-կողայոց սպարներով անհարկաւ դէպքի մը պատահման. մինչ շուն անհեղհատ կը դառնար խոտակին շուրջը, սաստիկութեւն եւ գիտելիներն հոտոտելով։ Այս անասունը կը խնայեցնէր զմեզ, հուսկ ապա գիւղացի առաւելորդ կատարութեամբ յարձակ կեցաւ անոր վրայ եւ պոչիկը բախկ մը վրայ նայող դուռ մը բանալով դուրս նետուց զայն։

«Լոնց կենդանին եւ մենք խորին լուռ-թեան մը մէջ ընկեցանք։

«Սակայն խ-կոյն ամենք միասին սարսուռ մը ունե-ցանք. դուրսը մէկը տանը որդին բուռե-լով անտառը կը իջնէր, յետոյ նորէն Ժո-տնանով դրան վարանեալ ձեռքը կը շա-փէր. երկու վայրկեանի շափ գրեթէ զգա-յալիկ եղած բան մը չէ լսեցինք. ապա նորէն պատին քովէն սողակնով եկաւ թիւնեակի կերպով քերթեց դուռը, ինչ-պէս կ'ընէ տղայ մը իւր եղունգին ծա-րողի, եւ անս ընդապաչ պատահմանի մե-ջէն զուրկ մը երեւաց, սպիտակ զուրկ մը եղնուրի փայլուն աչքերով եւ միտունը մը թուաւ որ բերնէն, անորոց չուռն մը, ա-ղիորդը մտահայեցէր մը։

«Նոյն պահուն ահաւոր աղմուկ մը տե-ղի ունեցաւ խոնկողին մէջ. ծերունի պատահական հրացանը պարպեց եւ երկու-սորդներն խոլայն սեղանն ու գործող պա-տահանին դէմ դնելով ծակը քոցեցին։ Այդ պահանով զնկը որ այդ անհանգիստ ճա-թումէն, սրտի, մտաց եւ միանգամայն մարմնայ այնպիսի ստուգում մը ունեցա՛ր՝ որ ուշաքիտ եղած՝ վախէս պիտի մեռնէր։

«Միջեւ անուստ անարժ Կոն մնացին, առանց բառ մը արտասիրել, անպա-տում խնայեցում մը շարտանով։ Երբ անկիւնի ճեղքէն լուսով ճառագայթ մը նշմարեցին, այն ժամանակ միայն հա-մարձակեցան դուռը բանալ։

«Մերունի շուրջ, դրան քով տարած-ուած մնացէր էր, բերանը գտնուէր մը ջարխարուած ու արիւնլուայ։

«Մտաւայտանէին տակ ծակ մը փորե-լով, շուրջ բաշէն զացած էր։

Թիւրքի մարդը լսեց, եւ յետոյ աւել-ցուց։

«Թէպէտե՛ս այն գիւղը վառնգի մը չի հրահրկացանք, սակայն ես առաւել դե-րազալ կը համարեմ համապաղ խոնդու-ներու դիմագրանկ։

Կի ՏԷ ՄՈՒՐԱՍԱՆ
Թարգմ. Ա. ձ.

ՀՈՒՆԱԳՈՐԾԱՎԱՆ

ԳԱՂԱՎԱՆ

Աղէկ հողերը մը կը ճանցուի իր մը-չակաւ հողերուն մարտիկներին։

Գաղանք օգտակար գործողութիւն մ'է կը կարգէ հողերուն եւ բոլորներն վրայ, մարքեղով միանգամայն հողերը։

Արարողութիւններով հողը կը կալուա-ցուի, բայց ցանուելէն ու տնկուելէն ժա-մանակ մը վերջը, միջնորդն աղբիւն-թիւններուն ներքեւ հողին երեսը կ'ա-մուրայն եւ կ'արծի խաւով մը կը պատի։

Կարծի խաւը արդեւ կ'ըլլայ օդի կեն-սատու, ջրեմութեան ուժաւոր, անձեռ-ներու եւ շարժում անընտառ աղբիւն-թեանը, որով բոլորն ու տնկերը ջրը-կուրով իրենց կենաց անհրաժեշտ պէտք եղած տարրերէն՝ իր տնարանին ու կը չորանա։

Հողին երեսը պատող խաւը պէտք է կուտայի փառքի, որպէս իր օդն աղաւ համարձակ մտնէ հողին մէջ եւ տնարա-ցած բոլորներն տեսնեն ամբողջական փոխէ։

Գաղանքային մշակութիւններուն մէջ խը-նամով կը կատարուի ընդհանրապէս բաղ-հանք, բայց արարողային մշակութեանց մէջ խնայողական նկատուելով երբեքն զանց կ'առնուի։

Գիտակ պէտք է թէ՛ բաղձնով միայն մշակութեանց արգելք եղող գէշ խոտերը կը խոլուի հողէն եւ կը չորցուի արեւուն ճառագայթներուն աղբիւնթիւններ ներ-քեւ։

Գաղանք կ'արգիլէ հողերուն չորանքը, Չորանք գիտնալից կը պատուիր ու կը ճեղքուի, հողին եւ երկրագործն մէջ գրա-նած խոնաւութիւնը խառնման անցե-րէն անցնելով կ'ընէ հողին երեսը եւ կը չորանա։ Բաղձնային գործողութիւնը պատահաններն ու ճեղքուածքները կը կտրէ կը գոցէ եւ մարանման անցեցը կը լցնէ կը լայն որով հողին մէջ գտնուած խոնաւութիւնը դուրս չի կորստ իւրէլ եւ հողը չի չորանա։

ՄԻԿ ԳԱՂԱՎԱՆ ԶՐԱՄ ԵՐ ԼԱՐԱԿԱՆ

Գաղանքով հողը կը կալուողայ, կը մաք-րուի, գէշ խոտերը կը չորանա եւ խոնա-ւութիւնը կը մէջ պահելով զով կ'ընայ։

Գաղանքի խորովութիւնը մեծ կարեւորու-թիւն չունի, բաւ է որ հողին երեսի կարծի խաւը կուտայ եւ գէշ խոտերը հան-ուի իւրեւ պիտեղք մշակուած բոլորներ, քովը պէտք չէ գտնուի հողակոյտեր եւ դուռներ խաւին եւ գէշ խոտեր։

Կալուալ հողերը ամեն ատեն դիւր-անց կը կրնան քաղաւանի, բայց ամուր, կարծի եւ կ'ապին հողերը որոնք չորան-լով կը կարծանան ուրուած ժամանակը ինչ քաղաւանի։ Ամուր հողերը քաղա-ւանը համար պէտք է սպասել եւ նպա-տաւոր վայրկեաններէ օգտու քաղել, ինչ-պէս անձերեմէ վերջը Անձերեմ անի-պէս վերջը քաղան չըլլար, որովհետեւ թաց հողը կը փակի մշակութեան ուրը, հողագործիներուն վրայ եւ պատահութիւ-նները զանգարգէն կը յառաջանան, ու-

տի պէտք է սպասել մինչեւ որ հողերմ ամեն ու ցամբին։ Առաջին քաղաւանիցը բոլորներ մառաւ հասակին մէջ կ'ըլլայ, երբեք նմարուի սկի իրենց տնկուած գինի ուղղութիւնը պէտք չէ փայտնել այս նպատակով ժամանակը, եթէ ոչ գէշ խոտերը կը շատան ու կ'անին. մասա-դատուել ընդերք իրենց այս չորանքին մէջ դիմադրելու նուազ կարող ըլլալով շուտով կը չորանան։ Առաջին քաղաւանիցը անիւ խնամով պէտք է կատարուի։ Ձեռքով ե-ղած քաղաւանները մեղեխայներու եւ ձիւրով կատարուածներէն աւելի կանոնաւոր եւ արդիւնատու կ'ըլլան։

ՆՐԱՅԻ ԳԱՐԵԿԻՆ Գ. ՄԵՆՍՈՒՐԱՆԵԱՆ

Գաղի անոնի

ԱՆՈՒՐԱՆՈՒ ՀԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆԸ

Գիւ անձը, մինչեւ իսկ այնպիսիներ որ բաղադրեցած ճանցուած են, յետեւ դադարաւոր ունին աշխարհիս հարստութեան վրայ, կամ այն երանակին՝ որով հարս-տութիւնը կ'անձի։ Եւ աւելի սակաւաթիւ են այնպիսիներ որ գաղաւոր ունին հա-րստութեան անձը ընդունակութեան կը չորանա։

Մ. Ժանէ ալ եւ ալ, հեղինակութիւն-ներէ քաղելով կը ցուցնէ թէ Անգլիոյ հա-րստութիւնն է աւելի քան 10,000,000,000 անգլ. ոսկի, Փրանսային՝ 8,000,000,000 անգլ. ոսկի, Եւրոպային՝ 40,000,000,000, Մի-ացեալ Նահանգներուն՝ 14,000,000,000, Եթէ աշխարհի մնացեալ մասանց հար-ստութիւնը դնենք 26,000,000,000 անգլ. ոս-կի, գումարը կ'ըլլայ գրեթէ 100,000,000,000 անգլ. ոսկի։ Կրնանք աւելցնել թէ պար-տիքը բաղադրուել այս անպիսի թիւը հասնելու համար այն գումարին որ, ըստ Մ. Ժանէի հաշուով, 100 ֆրանքը հա-րկուրէն 5 անգլ. բաղադրուալ չափն է։

Երբ քրտ թուանալիները այնպէս ա-հային թիւեր կը ներկայացնեն որ բոլոր-ները զապալար մը ինչ ընչայի հասարակ ընկերային, Թիւերն նպատակն ընդհե-րու թիւն աւելցնելը թէ Փրանսա միջին հա-ւուով ամէն աւելի քան 200 անգլ. ոսկի կը մնէ մը բնակչին համար, Անգլիոյ՝ աւելի քան 250 անգլ. ոսկի։ Ժիշդ ասի՛ք 200 տա-րի առաջ Սըր Ու. Փէթըր Կլայտոյ ամբողջ հարստութիւնը կը հասնէր 250,000,000 անգլ. ոսկի միայն։ Ուրեմն երկու դարու մէջ քառասունապատիկ աճած է այն։ Բայց այդ հարստութեան վրայ զիտար յաւե-լանելը վերին 50 տարեկանին մէջ ե-ղած է, եւ կարծիք չուն չենք սիրալիք ը-սելով թէ Անգլիոյ հարստութեան վրայ տարուել տարի աւելցող գումարը կը հասնի 100,000,000 անգլ. ոսկի, կամ, ուրիշ խաղողը, գրեթէ հասարակ է անոր տա-րող հարստութեան Ուիլիամ Գ. ի առեւ, 1688 ին։

ԱՆԿՈՒՐԱՆՈՒ ՀԱՍԱԿԻ ՀԵՏՁՅԵՆԷ
ԲԱՐՁՐԱՆԱԿ
Փրանսիս Կոլմեր անցեալ քառասուն տարուան միջոցին Անգլիոյ միջին դաս-ակարգին ֆիզիքական կարմութեան վրայ մարմնամարդութեան եւ զարգացումը ֆիզի-քական պայմաններու արդիւններուն մասին հետազոտութեամբ տեղեկութիւններ հաւա-քած է։

Երբ դեռ ուսանող էր Քէյմբրիջի հա-մալարանին մէջ, 1840-ին մինչեւ 1844, թիւն միայն 5 տար 9 3/4 մասնաշափ հա-սակ ունէր, սակայն իր ընկերներուն մեծ մասին բարձր էր Սըր անդի Կոստը, սո-ւրբարար կը սովորէր վար նայել եւ երբ բաղնիքէն մէջ ըլլար, անոր զուրկնե-րուն վրայէն դիւրաւ կը տեսնէր։ Գրեթէ 1893-ին, կ'ընէ թէ ոչ եւս ունի այս առա-ւելութիւնները։

Կը կարծէ թէ ընկերական պայմաննե-րուն փոփոխութիւնը իր դասակարգին մարմնական զորութիւնը եւ կերպարանը բարձրելու նպատակ է, այդ պայման-ներուն մէջ եւ աւելի առողջարար եւ ա-նուր ուսուցիչ, կերպարը կ'ընդունէ եղանակ կը բարեւոր, աւելի տաքեղ ճանցեր, ուղիղ ըմպեցող գործածութեան չափա-կաններ, աւելի լաւ հովանալի ննջա-նակակ, շատ պարագայերի պատճառա-օգտալուծութիւն, եւ վերջապէս կրկնուա ի-րենց աշխիւնութեան միջոցին վարած ա-ւելի առողջ կենսալը։ Լուսնայի ամենեւն աղբիւրանց տեսարաններէն մէկն է բարձ-րանաակ կրկնուա բաղնիքներ որ գե-ղեղիկ եղանակին միջոցին նշանաւոր Հան-րային պարտնիքներուն մէջ կը տեսնուին։

Վերին երկու սերունդներուն զար-գացեալպայմանները մասնաւորաբար բարձր դասու կրկնուա վրայ աղբեղներուն ըրած են։ Մեծ թուով կը գտնուի 5 տար 6 մասնաշափ եւ 5 տար 8 մասնաշափ բարձ-րութեան ունեցող կրկնուա, եւ շատ արուա-կարգ բան մը չէ 5 տար 10 մասնաշափ մը մինչեւ իսկ 6 տար բարձր կրկնուա հանդի-պել Լոսնայի նշանաւոր ամենեւն մէջ կը կարծէ թէ քանակաւ տարի առաջ մեր ինչ կրկնուա եղաւ, իր սրբը, բարձրանա-նակ եւ դեմքին աղբիւն, եւ իր ընտա-նաց ծանօթ այցելուներուն հետ բաղաւա-տման ամենեւն բարձրանաակ էր, բայց հիմա իսկ աւելի դեմաւան աւելին բարե-կաններուն գրեթէ ընդող ալ իմով բարձր են։

ԱՅԴ
Անհամբիւր սպասումը դատարիցը մը, ՍԱՀԱՆԱՆՑ ՍՐԱՍՁԱՆ ՊԱՏՈՒԹԻՒՆԻՆ, ՆՈՐ ՈՒՍԻՍԻ
Բ. տղապարտութեամբ լայն սեռաւ այս օրերս։ Գին 3 դանկան։
Դպրոցաց համար մասնաւոր զեղչ։
Վաճառման կերպարաններն է 1. Դա-լաթիս, Սեղորս խան, թիւ 5 «Բիւզան-դեան Գրատուն» եւ 2. Գիւրիս, Եւրի-Զապիլիէ՛ն ճառատէի Նշան Պէրկերանի տղապարտութիւնը։ 970 9—12

ՏԵՐԻՍ ԳԱՐԵԿԻՆ Գ. ՄԵՆՍՈՒՐԱՆԵԱՆ

Գաղի անոնի

ԱՆՈՒՐԱՆՈՒ ՀԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆԸ

Գ. Պաղտատիւն

ԵՐԿՐԱՐԱՆՈՒԹԵԱՆ

Թարգմ. Կ. ՎԱՆԱՆ

Վախարկող յառաջանալի Գիւրիս

Ճ. Վ. Վ. Ճոնսթըն Անգլիացի հե-ղինակին զերպարտը գործն է հաց պատրաստելով, բաղադրելու տղապար-թեանց արժանացած արդի պահանջ-մանց համաձայն, դպրոցական դասա-լիցը մ'է իւր տեսակին մէջ եղա-կան։ Ջերմային յանձնարարելի է այն Մամբ Ռաւոնսթըն՝ որ խոտ գիւրուացը կ'առնուի կը պարզէ՝ երկրագործա-կան բոլոր անհրաժեշտ գիտելիքներն, Պաղտացի գրատունը։

962 14—15

Վաճառման կերպարաններն է Գաղի-գարու, Տապիս խան, թիւ 12։ Զեռքէ զ-ծախուր ի Դալաթիս, Սեղորս խան թիւ 5, Բիւզանդեան Գրատունը, Բերա, Կալաթա Սեղորս զէմ,

